

и забърнала въ нѣкоя друга къща, дѣтето да се прѣдаде въ ржцѣтѣ на една мащиха? Каквото и да се прави, за дѣтето нѣма никакво ржчателство вѣнъ отъ женидбата, т. е. отъ едно вѣчно задължение гарантирано отъ обществото и отъ Бога.

Нѣкои може да ми кажѣтъ: Добрѣ, съ семейството се обезпечаватъ жената и дѣцата, но мъжътъ нѣма ли и той нѣкой интересъ, и можемъ ли ние, безъ възнаграждение, да го подчинимъ на единъ неприятенъ законъ, който размирява всичкитѣ му нагони? Отговорътъ е много простъ. Мъжътъ може безъ семейство и даже и безъ любовъ. Но щомъ той пожелае едното или другото, то ще бжде до висша степенъ несправедливо да получи всичко безъ да даде нѣщо. За да придобие сърдцето, той трѣбва да уважава достоинството. Инъкъ, той не е друго освѣнъ тиранинъ. Понеже потрѣбнитѣ елементи на семейството сж жената и дѣцата, мъжътъ, за да има семейство, трѣбва да вземе извѣстни задължения спрямо жената и дѣцата, а тѣзи задължения ще бждѣтъ праздни, ако ге сж вѣчни, абсолютни. Впрочемъ, да не мислимъ че мъжътъ се лжже въ този пазарлъкъ. И дѣйствително, въ странитѣ гдѣто жената има задължения спрямо мъжътъ, а мъжътъ нѣма никакви спрямо жената, мъжътъ нѣма никакво семейство, и лѣсиотата на удоволствията скоро докарва у тѣхъ наситата и досадата. Тамъ, напротивъ, гдѣто мъжътъ не е господарь на жената, а нейнъ другарь, той, наистина, ъ дължи уважение и вѣрность, но пѣкъ отъ друга страна притежава домъ и живѣе двойно. Семейството е